

Keila Lasteaed Miki kroonika.

Keila Lasteaed Miki asutamisest ja tema arenemisest on kogutud materjale nii dokumentidest, kui ka endistelt töötajatelt ja kasvandikelt. Materjalide ja faktide kogumisel on osalenud aktiivselt lasteaia kauaaegne töötaja Renate Krüger, Asta Tõnison, Laili Esing ja Reeli Simanson.

Esimesed andmed laste mängumurudest ja ajutise iseloomuga lasteaedadest pärinevad juba 1927-ndast aastast. Näiteks on teada, et keegi proua Preem pidas Keilas eraviisilist lasteaeda. See ei olnud selline lasteaed nagu praegu ette kujutame. Lapsevanemate poolt makstud kokkulepitud tasu eest hoiti lapsi seni, kuni vanemad olid töö. Toitlustamist ei toimunud, kaasa pidi võtma oma võileiva. Põhimõte seisnes selles, et lapsed oleks lihtsalt järelvalve all.

Vajadus pidevalt toimiva lasteaia järele kasvas eriti pärast sõda. Keilas alustati lasteaia organiseerimisega juba 1945 aasta lõpus, kuid peamiseks takistuseks oli ruumide puudus. Lõpuks leiti ruumid 1946 a. oktoobris Metsa tn. 6 olevas kodanik Kiivele kuuluvas majas, hiljem maja nr.8. Siit algabki meie lasteaia ajalugu. Esimeseks juhatajaks määrati toleaeagne Vasalemma lasteaia kasvataja Helena Ranniku. Ruumides tehti remont, muretseti vastav mööbel ja lasteaed võis tööd alustada. Ruumid olid kitsavõitu, kuid pärast remonti lasteaia avamiseks sobivad. Lasteaia ametlikuks nimeks sai Keila Lasteaed Harjumaal. Esimene pitsat asutusele saadi 1947 aastal. Lasteaed alustas tööd 40 kohalisena, esimesteks töötajateks olid:

Helene Ranniku juhataja

Harri Neemelaid arveametnik

Maire Riit kasvataja

Silva Abiramm muusikakasvataja

Magdaleena Sillart kasvataja

Helene Kiive kokk- kütja

Lasteaia esimeseks seinaleheks oli "Töö ja mäng". Esimeseks lasteaia seffideks olid "Keila Kommunaal" ja "Keila Kooperatiiv". Esimesed lapsed lasteaias olid: Ilme Viivik, Teet Oja, Tiiu Mirring, Vello Tüür, Triina Terasmaa, Tiit Labi, Ave Taklaja, Urmo Juhanson, Siiri Siirus, Mare Krepp, Anneli Rannik, Tõnu Riit, Rein Mänd, Maie Köster, Ede Herman, Helle Härm, Irina Korolev, Avo Vaikla, Teet Jaanus, Liia Helb, Liivi Labi, Liia Laik, Tõnu Jakobson, Ene Loit, Irje Õispuu, Sirje Hallaste, Toivo Härm, Toivo Vaikla, Elle Vikat, Toomas Hiie, Merike Vaikla, Eva Enniste, Urmas Vaikla.

Pidevalt töötav lasteaed oli nüüd olemas, kuid tarvis oli ka sõime. Hooajaline sõim küll töötas, kuid vajati pidevalt töötavat sõime. Leiti, et praegused aiaruumid sobiksid sõimele ning aiale hakati uusi ruume otsima. Sobivad ruumid leiti Jaama tn 10 alumisel korrusel, see on praegune maja, kus sel ajal asus Keila Vabriku punanurk. Metsa tn. 6 majas töötas lasteaed kuni 1948 aasta septembrini. 20.nov.1948 alustas lasteaed pärast kaks kuud kestnud vaheaega tööd uutes ruumides Jaama tn 10. Lasteaial oli kasutada kaks rühmaruumi, saal, mängu-nukutuba, köök, laoruum, riietusruum, kinnine mittekõetav rõdu. Kohti lasteaias oli endiselt 40. Tööpäev kestis 09.00-16.30, toitlustati kaks korda päevas. Pärast uutesse ruumidesse üleminekut oli koosseisu üksuste arv 6,5 : juhataja, arveametnik, kaks kasvatajat, hoidja, kokk, koristaja, muusikakasvataja.

Alalise sõime avamine ei läinud siiski nii kiiresti ja see avati alles 9.veebruari 1950 aastal, pärast seda, kui ruumides oli tehtud uus remont ja ruumid kohaldatud sõime tarbeks. Sõime kohtade arv oli 15 last. Kuna sõime ruumid asusid kodanik Kiivele kuuluvas eramajas, oli tarvilik leida sõimele uued ruumid. Jaama tn 10 majas, kuhu eelnevalt toodi lasteaed, oli teine korrus üürnike kasutuses. Kuigi TSN TK otsusega 30.dets 1949a. anti terve maja lasteaiale, ei suutnud linna TK teise korruse elanikke koheselt ümber paigutada. 1951 a. märtsist vabastati Jaama tn. 10 ülemine korrus üürnikest sõime rühma jaoks. Pärast remonti ja ümberkorraldusi alustaski sõim tööd antud ruumides 1. aprillil 1951.a. Lõpuks olid kaks lähedast asutust leidnud ühise asupaiga, kuid eksisteerima hakati siiski eraldi asutustena.

Lasteaed allus Harjumaa Haridusosakonnale, lastesõim aga Tervishoiu Ministeeriumile. Sõime meditsiinilise kaadri võttis tööle Keila linna haigla, teenindava personali aga lastesõim. Rahalisteks kulutusteks andis summad Keila linna RSN Täitevkomitee. Koos Jaama tn. 10 maja kuulumisega aiale ja sõimele, kuulus siia ka kõrval olev pesuköök ja kasvuhoone. Huvitav on märkida, et kasvuhoones olid kasvanud isegi viinamarjad, mis kandsid ka vilja. Kuna viinamarjade kasvatamine nõudis eriteadmisi, käis neid aeg-ajalt hooldamas aednik Praks. Ka käisid lapsed esinemas väljaspool lasteaeda: lauluväljakul, koolimajas. Üldse peeti esimesed peod lasteaiaruumikitsikuse tõttu sageli kooli ruumides.

Kuigi ülekolimisega Jaama 10 asuvasse majja avardusid nii sõime kui ka aia ruumid, jäid need siiski pikapeale kitsaks ja hakati otsima uusi võimalusi ruumide laiendamiseks. Lahendus leiti sellega, et sõime käsutusse sai kontorihoone. Rõdu, mis asus aia osas, ehitati ümber ja laiendati, nii saadi juurde üks rühmatuba. Selle tulemusena tõusis sõime ja aia kohtade arv kokku 90-ni (1960). 1961 a. 1. jaanuarist ühinesid Keila Lasteaed Harjumaal ja sõim üheks asutuseks Keila I Lastepäevakodu. Asutuse juhatajaks sai Maie Vilbaste.

Vaatamata pidevale ruumide laiendamisele, jäid nad siiski kitsaks ja 1961 aastal hakati tegema juurdeehitust, mis lasti käiku 1963 aastal. Sellega saavutas Keila I Lasteapäevakodu 5 rühma (2 sõime ja 3 aiarühma) kokku 115 kohta. Ruumipuudus on seda asutust pidevalt kimbutanud. Et probleemi leevendada, vähendati 1973 a. 1. oktoobrist laste arvu 20 võrra. (üks sõim sulgus), kohti lastele jäi 95. 1981 a. suvel toimus lasteaias remont, mille käigus lõhuti köögis välja puupliit. Siiani oli toitu tehtud puupliidiga. Kokk pidi kõigepealt pliidi ära kütma, alles siis sai hakata toitu tegema. Nüüd seadistati elektripliidid ja valati uus põrand kööki.

1985 aastal oli lasteaias väike tulekahju, põles elektrikilp. Tuletõrje otsustas maja sulgeda kapitaalremondiks, kuna ahjude seis oli väga halb, samuti keelati 4 rühma pidamine ülemisel korrusel. Maja läks kapitaalremonti 12.veebr. 1985.a. Lapsed paigutati ümber Keila IV Lasteapäevakodusse, lastega kaasa läks enamus töötajaid. Maja avati taas 9.september 1985, algul kahe rühmaga, varsti avanes kolmas rühm. Kõik töötajad enam Keila I LPK tagasi ei mahtunud, osad jäid edasi tööle Keila IV LPK-sse. Maja seisund muutus aasta-aastalt hullemaks. Ahjud olid viletsad, talviti külmusid torud, mis hiljem lõhkesid, ujutades laed ja seinad veega. 80-ndatel aastatel oli plaanis maja üldse lammutada ja ehitada samale territooriumile uus. Räägiti, et Harju Maakonnal oli projekt ja rahagi olemas, kuid millegipärast ehitati selle rahaga hoopis Lehola Lasteaed-Algkool. Nii kaotas Keila võimaluse saada uus lasteaed ja vana maja tuli edasi püsti hoida.

90-ndate algus oli tormiline kogu Eestile. Taastati ju Eesti Vabariik, tuli oma raha, palgad muutusid iga kuu. Keila linn sai omavalitsuse staatuse ja võttis Keila haridus- ja kultuuriasutused oma alluvusse, mis tähendas, et raamatupidamine ja palgamaksmine hakkas toimuma Keilas, lasteaias metoodilist tööd jäi juhendama endiselt Harju Maakonna Hariduskoondis. 1990 aasta suvel viidi kõigis rühmades läbi remont, korrastati vee poolt rikutud laed ja seinad, kõik ruumid said uue värvkatte, esimese korruse parkettpõrandad said lihvitud ja uue lakikatte. Selle suve remondirahad tulid veel maakonnast, kuid ka järgnevatel aastatel sai maja pidevalt remonditud ja nüüd pani rahalises mõttes oma toetava õla alla juba Keila linn ise, eesotsas tollase noore linnapea Andres Pärdiva.

1991 a. suvel sai pool maja uue katuse, see osa, kus eterniitkatuse oli täiesti pehkinud. Uus plekkkatuse pandi ka pesuköögile. Ülejäänud majakatuse värviti, maja fassaad sai uue valge kuue – päris ilus oli kohe pärast remonti. Sel suvel remonditi kööki, seintelt võeti maha liigne toruderägistik, ruum sai uue värvkatte ja köögimööbli. Parandati ammu katki olnud peremeheaegne vann ja paigaldati soojaveeboiler, mis tegi võimalikuks laste dušši all käimise pärast võimlemist.

1992 aasta sügisest hakkasime soovijatele lastele korraldama inglise keele õpetust. Tegelusel toimusid kaks korda nädalas ,õpetaja Reet Saardi juhtimisel ja vanemate rahastamisel. 1992 aastal esinesid meie lapsed Keila Laululapse lauluvõistlustel, mis muutus emadepäeva paiku toimuvaks traditsiooniliseks ürituseks. 1992/93 õppeaastat võiks esile tuua toredaid üritusi lastele ja lastevanematele, mis seotud eesti rahvakalendri tähtpäevadega. Mihkclipäeval oli meil koos traditsioonilise sügisandide näitusega üles pandud ka näitus vanadest põllu- ja talutöö riistadest. Näituse korraldamisel olid abiks mitmed vanemad, üks vanem käis ka ise lastele rääkimas vanaaegsetest masinatest ja majapidamisriistadest. Omalaadsed olid sel aastal III rühma korraldatud õhtud vanematele. Reede õhtul kujundasid lapsed oma rühmaruumi kohvikuks või tantsupeo ruumiks. Kasvatajatega koos valmistati kook või midagi muud põnevat. Ja kui vanemad töölt tulid, hakkaski rühmaõhtu, mille läbiviijateks olid lapsed ise. Lapsed oli väga rõõmsad isetegemislustist, vanemad võisid uhked olla oma võsukeste üle ja kasvatajal oli hea võimalus vanematega sundimatus õhkkonnas vestelda.

Nüüd mõni sõna ka lasteaiale kuulunud kontorihoonest või "väikeset majast". Pool sellest majast oli välja üüritud korterina, kus viimased 20 aastat elas perekond Mölder. Teist majapoolt oli lasteaed kasutanud nii kontori kui ka laoruumidena, kuid viimastel aastatel oli sellest loobutud tülika naabri pärast. 1992 aasta kevadel tegi Keila Lastekaitseliit ettepaneku lasteaiapoolsed ruumid talle rentida. Lasteaed nõustus, sest üheskoos oleks tore mitmeid lastega seonduvaid projekte ellu viia. Kuid kõik ei läinud nii, kui plaaniti. Positiivseks märgiks oli küll see, et linnapeal õnnestus majanaaber ümber paigutada, aga negatiivseks küljeks osutus see, et oodatud üüriliste asemel võeti maja lasteaia käsutusest ära. Majja tuli hoopis Keila linna sotsiaalosakond. Meil olid küll uute naabritega sõbralikud suhted, aga need rahvahulgad, kes sotsiaalosakonda külastasid, tallasid kahjuks ära meie lillepeenrad.

1993.aastast kolis sotsiaalosakond uude Keila Linnavalitsuse hoonesse Keskväljak 11 ja tänu lasteaia kiirele reageerimisele õnnestus meil oma valdused tagasi saada. Kuid juba sots. osakonna tegutsemise ajal oli seal töötanud psühholoogilist abi pakkuv firma "Toetus". Lasteaed ei keelanud neil seal oma tööd jätkata, sõlmiti omavaheline rendileping. See nägi ette, et firma "Toetus" remondib ja sisustab kaks ruumi lastepärase mööbliga, millest ühes toimuvad lasteaia keeleõppe tegelusel ja teises kunstitunnid ning lasteaed omalt poolt vabastas rentniku üürikohustusest. Sanitaarremont tuli lasteaial küll ise teha, aga mööbliga sisustamisel aitas "Toetus". Samal suvel tehti pisiremonti ka peamajas. Õuest veeti uus kanalisatsioonitorustik pesumajja. Kuna peamaja ja pesumaja vaheline torustik oli katki ja tekitas kevad läbi meie hoovil üleujutusi – suure mudaaugu koos nn. puhtaveallikaga.

1993 a. sügisest oli muutunud lasteaedade tegevust reguleeriv seadus, mis tõi kaasa vist kõige väiksemad normatiivsed lastearvud rühmades läbi aegade: vanem maimiku rühm 14 last noorem rühm 15 last vanem rühm 15 last kokku meil 44 normatiivset kohta Kuna aga lasteaiakohtade järjekord oli väga pikk ja Keilas oli tõesti palju selliseid peresid, kes abi vajasisid, ei saanud me sel aastal endale sellist luksust lubada, et pidada normarvuga rühmasid. Nii kujunesid meie rühmad järgmisteks:

Pererühm 2-5 aastased 26 last

Noorem rühm 4-5 aastased 28 last

Vanem rühm 5-7 aastased 30 last

1993/94 õppeaastast olulisem oli vast see, et seadsime väikesesse majja sisse käeliste tegevuste ruumi. Mõte oli selles, et nii saab kogu kunstilise tegevuse läbi viia ühes ruumis, kuhu kõik vahendid kokku kogutud - võimalus raha kokku hoida, igale rühmale ei olnud vaja eraldi vahendeid osta, nii saime endile kvaliteetsemaid kunstitarbeid lubada. Koostasime graafiku, mille alusel lapsed ruumi kasutasid. Lõunaajal said vanema rühma mittemagajad seal ruumis rahulikult tegutseda ühe lasteaia töötaja järelevalve all. Sellest aastast hakkasid lapsed Keila Lastepolikliiniku väikeses basseinis ujumas käima.

Kuna aasta 1994 oli kuulutatud rahvusvaheliseks pere aastaks, püüdis ka meie asutus selles programmis aktiivselt kaasa lüüa. Sügisel viis juhataja läbi lastevanemate hulgas küsitluse, mida nad lasteaialt lisaks lasteaia põhitegevuse veel ootavad. Vanemad olid huvitatud temaatilistest loengutest eriala spetsialistidelt. Nii saigi vanematele korraldatud loenguid koostöös firma "Toetuse" psühholoogidega teemadel: "Laste agressiivsus ja vägivald", "Laste sooline kasvatus", "Laste kooliküpsus". Mais korraldasime põneva perenädala. Terve nädal võisid vanemad osa võtta lasteaia töödest-tegemistest kogu tööpäeva vältel, vanemale sobival ajal. Välja olid pandud kõigi rühmade orienteeruvad tegutsemisplaanid, et vanemad saaksid valida just neid huvitava. Nädala jooksul toimusid perepäevad kõikidele rühmadele. Moodustati perevõistkonnad, kes võistlesid omavahel nii asfaldijoonistustes, spordis kui ka isetegevuses. Kolm tublimat peret said auhinnaks perepaki, kus väike üllatus igale pereliikmele, väiksest auhinnast ei jäänud ilma ka kõik teised osalejad. Teguderohke nädal lõppes ühise perepäevaga, mis oli avatud ka teistele Keila elanikele. Lapsed esinesid toredate kevadise kavaga "Kevadlilled pidu", toimus psühholoogi loeng ning soovijatele laste joonistuste analüüs psühholoogi poolt.

Sel aastal viis juhataja läbi uurimustöö Keila 60 viie kuni kuue aastase lapse eetilise taseme võrdluse osas, selgitamaks iseseisva eetilise kasvatuse programmi vajalikkust ja tulemuslikkust. Selle aasta üritustest tõstaksin esile kadripäeva. Kui eelmisel õppeaastal oli eriti tore pidu

mardipäev koos isadega - kõik isad olid ise valmistatud maskides ja kostüümides, koos mängiti maha mardimängud, kombed, siis sel aastal tahtsime ka emadele esitada "väljakutse". Nimelt korraldasime toreka kadrinäituse, kus iga pere pani välja huvitava retseptiga hoidise, mis koos lapsega tuli ka põnevalt dekoreerida. Sai tõesti uhke näitus! Lastežürii valis võitja-paari, tublima ema-Kadri ja laps-Kadri, kes said auhinnaks vastavalt suure ja väikese põlle, kuhu peale kirjutatud TUBLI KADRI – kindlasti kulus see ära nii suurele kui väikesele perenaisele.

1993/94 õ.a. iseloomustas laste rohkus rühmades, mis tegi töö üsna raskeks eriti just vanemas rühmas, kus oktoobrist hakkas kohal käima 20 kuni 27 last. Et olukorda lahendada, pöördus juhataja palvega Keila Linnavolikogu poole, et leitaks rahalisi vahendeid täiendava kasvataja tööle võtmiseks mis võimaldaks rühma kaheks jagada. See võimalus anti: lasteaed sai tööle võtta kasvataja koormusega 1,25, kes tegeles rühmaga 09.00-16.00 eraldi ruumides teisel korrusel, ruumis, mida oli viimastel aastatel kasutatud metoodilise kabinetina. Seega, neljas osapäeva rühm avanes 1.detsembril 1994.a. 1994. aasta oli meie asutusele tähelepanuväärne seetõttu, et alates sellest aastast võeti asutus Harju Maakonna Ettevõtete registrisse. Pärast neljakuulist dokumentidega edasi-tagasi jooksmist kinnitati 22.04.1994.a.Keila I LPK Miki põhikiri ja asutus sai registreerimisnumbri.

Kevadel aastast kokkuvõtteid tehes tõdesime, et osapäevarühm on vaid pool lahendust, oleks tarvis täiesti iseseisvat rühma kahe kasvataja ja kasvataja abiga. Juhataja pöördus taas volikogu poole ,et alates 1. septembrist saaks 12 töötunnise rühma avada. 1994 a. suvel tegime taas peamajas remonti. Remonditud said Pöial- Liisi rühm ja loodav uus IV rühm. Põnevate värvilahenduste leidmiseks ruumides olid abiks Urmo ja Tüüne-Kristin Vaikla, kunstnikupaar, kes lapsevanematena lahkesti oma abi pakkusid. Oli ju Tüüne-Kristin lasteaia hoolekogu liige. Nimelt sai 1994 aastal moodustatud lasteaia juurde hoolekogu, kuhu alul kuulus igast rühmast kaks vanemat, lasteaia esindaja ja lasteaia juhtkond. Kui hoolekogu põhimäärus kinnitatud sai, otsustati, et hääleõiguslikud on neli lapsevanemat, lasteaia esindaja ja Keila Volikogu esindaja. Esimene hoolekogu koosseis oli järgmine:

Margus Välja volikogu esindaja

Tüüne-Kristin Vaikla lapsevanem

Arvo Liivamaa lapsevanem

Peep Poller lapsevanem

Urmo Niinberg lapsevanem

Lenne Nõu lasteaia esindaja (kasvataja)

Hoolekogu liikmed suhtusid tõsiselt oma töösse, eriti oldi abiks eelarve ja remondi küsimustes.

1994/95 õ.a. hakkas edukalt. Meie palve rahuldati ja lasteaed sai avada neljanda täisajaga rühma. Sellest sügisest lõime uue traditsiooni: mihklipäeval toimuval esimesel peol võtavad vanema rühma lapsed pidulikult vastu lasteaeda tulnud uusi lapsi. Selleks valmistasid lapsed lasteaia sümboolikaga "MIKI " kaardi, mis tunnistas uue lapse Miki lasteaia liikmeks ja mängukaaslaseks. Kaart riputati uuele kaaslasele kaela. Sellest õppeaastast hakkasime suuremat rõhku panema laste arengu analüüsimisele. Kui laps tuli lasteaeda, täitsid tema vanemad kõigepealt ankeetküsitluse lapse harjumustest, oskustest, tugevamatest ja nõrgematest külgedest, iseloomuomadustest jne. Antud andmed on lähtekohaks kasvatajale lapse arendamise töö planeerimisel. Edasine arengu analüüs toimub juba rühmades.

Kahjuks lõpetas pärast kolme aastast tööd 1994 sügisest oma töö inglise keele ring, kodulastering jäi edasi elujõuliseks. 1994 aastast ei kasutatud "väikest maja" enam kui kunstiklassi, kuna leiti, et seda tööd on siiski mugavam teha oma rühmas. Sügisest hakkas juhataja korraldama seal ruumis vanematele rühmadele loovuse arendamise ringi (lastele tasuta) ja kevadest toimusid seal soovijatele tasulised kunstiringi tunnid. Mõlemad ringid leidsid aktiivset osavõttu.

1995.aastal oli lasteaia suur ja palju raha nõudev remont , mille käigus vahetati välja kogu maja aknad uute pakettklaasidega akende vastu ning kogu maja viidi üle elektriküttele. Ometi lõppes see õudne mure kütjate, küttepude ja vingu sisse ajavate ahjudega. Kapitaalselt remonditi ka saal, enamus rühmaruume - seinad, laed kaeti kipsplaadiga, vahetati põrandakatted. Pärast parketi korralikku lihvimist ja lakkimist oli see nii ilus, et Tervisekaitseamet arvas, et tehtud on uus parkett. Kuna remont oli väga kallis, siis kuulutati välja ka vähempakkumine soodsa ehitaja leidmiseks. Lasteaiale oli see täiesti uus kogemus. Kohal käis objektiga tutvumas 35 firmat (kaks nädalat täielikku hullumaja). Lõpuks valiti välja isegi 3 firmat, kes teostasid erinevaid tööloike. Niisiis olid kevad ja suvi väga pingelised nii juhatajale kui majandusjuhatajale – aga tulemus vääris vaeva. Samuti suur tänu Keila Linnavolikogule ja uuele linnapeale Leino Mägile, kes tegid selle ettevõtmise rahalises mõttes reaalseks.

Suvel tehti sanitaarremont ka "väikeses majas". Kuna Keilas oli tol ajal väga pikk laste järjekord (150 last), siis leiti, et meie väike maja sobiks laste hoidmiseks. Lõpetasime rendilepingu firmaga "Toetus", mis oli kestnud 11.06.93-01.07.95.a. Otsustasime sinna majja paigutada meie kõige väiksemad -sõimelapsed. Üle pika aja oli meil jälle sõim , kus 2-3 aastased lapsed) . Arvasime, et väikestel on hea rahulik ja turvaline olla omaette majas. Sügisel, esimesel peol, lisaks uute laste pidulikule vastuvõtul, õnnistasime sisse uued rühma nimed - "Nukitsamees" ja

"Poku ". Lisaks sellele sai iga rühm omanimelise maskoti, mis peol kätte anti. Iga rühm valmistas oma maskoti ise – kas kasvatajad või mõni lapsevanem.

Sellest õppeaastast seadsime sihiks laste igapäevaelu muutmise väga mitmekesiseks ja arendavaks. Sügisest saime kunstiõpetaja oma töötajaks, kes hakkas kaks korda nädalas eraldi kunstitunde pidama neljale rühmale v.a. sõimerühm. Kunstiklassiks kohandasime II rühma magamistoa. Tellisime klapplauad, mis võtavad vähem ruumi ja muretseti kallimaid kunstitarbeid. Kõik rühmad käisid seal kordamööda tööd tegemas. Uuteks ringideks sellest sügisest olid tüdrukute tantsuring – õp. Ave Põldvee juhendamisel, mis tegutses alul üks kord nädalas, hiljem kaks korda. Meie tantsuring osales sel suvel korraldataval Läänemeremaade mängudel Kymnoskoopia pallikavaga. Lisaks sai juhataja väga hea sponsorlepingu Keila Haiglaga, kes lubas meile oma bussi kaks korda nädalas Tallinnas lastega ujulas käimiseks – leping oli sõlmitud kaheks aastaks. Peale uute tegevussuundade jäid edasi toimima kodulastering kahes vanuserühmas (laupäeviti) ja loovuse arendamise ring vanematele rühmadele mille läbiviijaks oli juhataja.

Teiseks põhiülesandeks võtsime laste arenguanalüüside süstematiseerimise ja korraldamise. Juhataja töötas välja arenguanalüüsi küsimustiku erinevatele vanuserühmadele. Kokkuvõtte analüüsist teeme kaks korda aastas – talvel ja kevadel. Analüüsi lehed on igale lapsele eraldi, mis liiguvad temaga kaasa.

Märtsist 1996 läks juhataja Reeli Simanson dekreetpuhkusele ja tema kohusetäitjana sai juhatajaks Lenne Nõu. Septembrist 1995 muudeti Keila Linnavolikogu otsusega lasteaia ametlikku nime. Uueks nimeks sai Keila Lastepäevakodu Miki, lasteaedade nimedest kaotati numbrid kuna vahepealt oli kadunud III lastepäevakodu. 24. mail 1996 tähistas asutus oma 50 aastapäeva. Tore oli, et kohale olid tulnud peaaegu kõik endised juhatajad, kes ka sõna võtsid ja meenutasid oma tööaega selles majas. Üritusele panid oma abistava õla alla mitmed firmad: Keila Tarbijate Ühistu, As Asmer, As Paulig Baltic, Keila Leivakombinaat, As Elstera, Keila Leivakombinaat, As Harju Elekter, As Balti Sepik. Keila Gümnaasiumi lauluõpetaja Koit Kirber oli kingiks meile kaks laulu loonud, millest üheks oli Lasteaed Miki hümn. Sel suvel sai lõpuks remonditud lasteaia köök. See oli täielik "kuue vahetus" põrandast laeni välja. Ainukeseks vanaks asjaks köögis jäi pliit. Sügisel avati uus köök pidulikult lindi läbilõikamisega.

1996/97 õppeaasta oli erakorraline meie lasteaia ajaloo jooksul, sest esmakordselt asus tööle meeskasvataja Anton Jegorov, kes töötas ajavahemikus 19.08.96 – 21.01.97. Noormees oli 17

aastane ja õppis Tallinna Pedagoogilises Seminaris kasvatajaks. Lapsed olid temasse väga kiindunud, eriti poisid, ta oli neile nagu vanem vend ja semu, kellega koos oli põnev mängida. Anton oli julge ja avatud loomuga noormees, kuid kahjuks jäi tema roll kasvatajana lühikeseks kuna ta suundus tööle Tallinna Draamateatrisse. Ühe rolli mängis ta maha ka lasteaia jõulupeol – see oli Väikevenna roll " Karlssonis " .

1997 a. pidi sõime rühm oma väikesest majast peamajja kolima , sest Päästeamet ei olnud rahul maja vastavusega tuleohutusnõuetele. Nii said väikese maja endale rühmaks kõige vanemad lapsed (nõue oli, et nendes ruumides magada ei tohi.). Lastele see mittemagamine igatahes meeldis. 1997 a. suvel sai lasteaed omale uue katuse, mis jäi pikaks ajaks viimaseks kapitaalremondiks.

1997 a. talvel tehti veel üks erakordne asi – jõulupidu toimus õues. See oli tõeline "Jõulumuinasjutt". Õues sadas pehmet valget lund, lapsi tervitasid Muumimamma ja Muumipapa. Jõuluvana saabus valge poniga.

1998 / 99 õ.a. lahkus töölt juhataja kohusetäitja Lenne Nõu ja lapsepuhkuselt naasis Reeli Simanson. 1998 aastast sai lasteaed endale uue ametikoha – logopeedi. Helle Uuring tegeles meie lastega kahel hommikul nädalas. See õppeaasta kujunes mitmeski valdkonnas väga tegusaks. Kuna majanduslik seis ja laste sündivus oli sel ajal madalseisus, tekitas olukord pingeid ja hirme – mis meist ja meie lasteaiast edasi saab. Et olukorrast võitjana välja tulla, alustas juhataja arengukava ja õppekava koostamist, kaasates töösse kogu kollektiivi.

Kõigepealt alustati hetkeolukorra kaardistamisega, kasutades SWOT analüüsi meetodikat. Läbi individuaal- ja rühmatöö selgusid meie lasteaia tugevad ja nõrgad küljed, ohud ja võimalused. Tore oli see, et mõttetalgutest võtsid osa ka abi- ja halduspersonal, selgitati välja meie asutuse põhiväärtused, milleks said KODUSUS, ARMASTUS – TURVALISUS, LOOVUS. Lasteaia õppekava tugevamaks teljeks valiti loodusõpetus. Läbi loodustunnetuse ja loovuse liigume lapse igakülge arendamise suunas. Järgnes tuleviku nägemuse voor, mille käigus said kõik töötajad avaldada mõtteid: - millisena kujutad meie asutuse tööd 5 aasta pärast - nimeta viis asja, mida peaks kõigepealt tegema nägemuse täitumiseks. Sellest voorust saadi mitmeid huvitavaid mõtteid näiteks kunstistuudio rajamine, loodusmaja loomine, oma tegevuse tutvustamine laiemale üldsusele jne.

Uuele tasandile viidi personali koolitus – arendustegevus. Kõigepealt kaardistati kogu pedagoogilise personali haridustase (põhi – ja täiendkoolitused) ja uuriti, millist täiendkoolitust keegi vajab. Et koolitustel saadud head mõtted rakenduksid igapäevasesse

tööellu, viis juhataja sisse uue korra õppekogemuse jagamiseks. Iga koolitusel käinu täidab ankeedi "tagasiside koolituselt", et enda ja teiste jaoks lahti mõtestada milline oli koolituse sisu ja mida saadust tahaks oma töös rakendada. Koolituse sisu antakse edasi teistele kolleegidele pedagoogilisel nõupidamisel. Sel õppeaastal seati üheks eesmärgiks töötajate silmaringi laiendamine ja meeskonnavaimu tugevdamine. Selleks korraldati ühiseid väljasõite teistesse lasteaedadesse: SOS Lasteaed- Algkooli, Pärnu " Pöialpoiss " ja " Päikesejänku". Esmakordselt läksime kogu kollektiiviga kahepäevasele ekskursioonile õppeaasta lõpus (21 – 22 juuni 1999) Kihnu ja Pärnu. Ööbisime imekaunis Tori Veski Villas, kus tõeliselt lõbusas õhkkonnas sai raske, kuid toimekas õppeaasta lõpetatud.

Seega alustasime sel õppeaastal mitme uue projektiga: veebruar 1999 ühinesime Lastekaitse Liidu projektiga " Laps ja seadus". Kokku osales selles projektis 13 lasteaeda üle vabariigi. Projekti eesmärk oli anda 5 – 7 a. lastele algteadmisi laste õigustest, (Lapse õiguste konventsioon – Eesti ühines sellega 1991. aastal) arendades neis enesekindlust ja usku oma võimetusse, suhtlemisuskust, aidates neil mõista, milleks on õigused vajalikud ning selgitada õiguste kasutamisest tulenevat vastutust. Projekt käivitus kahes vanemas rühmas. Oma loodusõpetuse süvasuuna ellukutsumiseks sai esimese etapina käivitatud projekt lasteaiale keraamikaahju ostmiseks ja laste kunstistuudio loomiseks lasteaia pesukuivatusruumi. Raha ahju ostmiseks taotles juhataja neljalt firmalt. Pärast nelja kuud pingelist tööd õnnestus AS Glamoxiga alla kirjutada sponsorlusleping 5000 kroonile (ahi maksis 20000). Ahju ostsime kunstnik Andrus Allikult. Jüripäeva talgutel panid ka lapsevanemad oma abistava õla alla - üheskoos tõsteti ruum sinna aastate jooksul kogunenud sodist tühjaks. Selle aasta talgutel oli tõesti palju lapsevanemaid kokku tulnud ja seepärast sai palju tööd koos ära tehtud. Saeti kõik talve puud, kujundati puupakkudest labürinte ja mängulaudu, taastati puidust rong laste mängväljakul, istutati kuusehekk. Tööd ja lusti jätkus õhtul kella kümneni.

Kuna maja fassaadi remondiks oli küsitud raha tulemusteta juba neli aastat, otsustati probleemi leevendada oma jõududega. Sügisel sai välja kuulutatud konkurss " Miki Lasteaed kaunimaks". Kavanditest valiti välja kolm paremat, mille alusel kujundatigi osa fassaadist. Värvide sponsoreeris meile AS Ispel. Töö teostasid meie oma maja töötajad: majandusjuhataja, remonditöölise, majahoidja, kunstiõpetaja, suvemalevlased ja kunstiringi lapsed.

Selle õppeaasta omanäolisemateks üritusteks kujunesid: Sõbrapäev " Elus loom on kõige parem sõber". Üritus algas õues koertenäitusega (esindatud oli väga erinevaid ja põnevaid tõuge) Saalis ootasid lapsi väiksemad koduloomad ja loomaarst, kes rääkis lastele, kuidas hoolitseda oma lemmikute eest. Kasvatajad esinesid lastele " Kassitangoga". Peo lõpus tuli saali lehm

"Milla", kellelt Muumi piima lüpsis, mis koogi kõrvale maitses hästi. Kuna Idamaa kalendriaasta on seotud mingi looma sümboliga, siis otsustasime selle ürituse meie lasteaia traditsiooniliseks ürituseks muuta.

1999.a. kollase kassi aasta algas sellega, et kõik lapsed kostümeerisid end kassideks. Terve nädal 14 – 18 veebruar kanti vaid kollaseid riideid. Sellest aastast sai ka uueks traditsiooniks TERE-PÄEVA korraldamine. Selle ürituse mõte on meie lasteaeda tutvustada kõigile huvilistele, aga eelkõige muidugi sügisel lasteaeda tulevatele uutele lastele ja nende vanematele. Miki kingib kõigile külalistele lasteaeda tutvustava voldiku- " Kui Teie laps tuleb meile". Saab näha laste esinemist, näidendit, mis valitakse välja teatrinädalal parimaks osutunud rühmade etendustest. Tutvustatakse meie maja ja saab rääkida juba oma tulevase rühma kasvatajaga ning leppida kokku aeg, millal tullakse last harjutama. Nii oleme hoolitsenud selle eest, et meie " uusikud" ilma probleemideta lasteaiaperre sisse elaksid. Samuti oleme rohkem hakanud mõtlema " pesast väljalendavate" laste peale.

Et pingeid ja stressi koolimineku pärast vähendada, korraldame alates 1999.a. maist meie lõpetajatele võimaluse külastada juba kevadel 1. klassi tundi. Sügisel kooliminevad lapsed jaotatakse Keila Algkooli 1. klasside vahel ja meie lapsed on osalised ühes õppetunnis. Nii näevad nad juba tõetruumalt, mida tähendab kool, millised reeglid seal kehtivad ja kuidas koolis õppimine käib. Aasta 1999 tõi lasteaia ellu uuendusi ka kõrgemalt tasandilt - 18. veebruaril võeti vastu uus "Koolieelsete lasteasutuste seadus".

Mis siis meie elus muutus? Kõigepealt muutus taas asutuse nimetus – Keila Lasteaed Miki, kinnitatud Keila Linnavolikogu määrusega nr.21 22.06.1999. Uue ametinimetuse said ka paljud töötajad. Nüüd on meil siis lasteaia õpetajad ja õpetaja abid. Kasvataja kui ametinimetuse lasteaiasüsteemis üldse puudub. Lisaks riigi tähelepanule oleme hakanud ise end ja oma asutust väärtustama. "Meie" tunde suurendamiseks, said kõik Lasteaed Miki töötajad jõuluningiks lasteaia logoga särki, mida töötajad heameelega kannavad. Särgi värv on sinine – nagu ka meie lasteaia missiooni - MEIE LASTEAED ON NAGU JÕGI, jõe värv. Suurepäraselt sobib see värv Keila linna sümboolikal oleva rukkilille sinisega.

1999/ 2000 õppeaasta algas hoogsalt ja tööderohkelt, sest oktoobris külastas (ja mitte ainult) meie asutust riiklik järelvalve, eesmärgil analüüsida ja hinnata lasteaia õppe- ja kasvatustegevuse ning juhtimise tulemuslikkust. Periood oli pingeline, kuid tõepoolest tulemuslik. Meie töökas kollektiiv võttis end kokku, mille tulemusena sai vormistatud õppe- ja arengukava, kaasajastatud ja korrastatud dokumentatsioon. Esmakordselt kasutati selleks

töövahendit – arvutit. Esimese arvuti kinkis meile hoolekogu liige Meelis Aab ja klaviatuuri ning printeri hoolekogu esimees Heiki Lumiste. Riiklik järevalve hindas Lasteaed Miki õppe- ja kasvatustegevuse ning juhtimise tulemuslikkuse väga heaks ja tegi kaks ettepanekut.:

1. taotlema koolitusluba § 35 alusel (Koolieelsete lasteasutuste seadus)
2. tutvustada lasteaia arengu- ja õppekava arendamise protsessi väljaspool asutust .

Tore on, et mõlemad ettepanekud on realiseerunud. 15.detsembrist 1999 on Keila Lasteaed Mikil Haridusministeeriumi poolt välja antud koolitusluba, millel ilutseb haridusministri hr. Tõnis Lukas'e allkiri ning mis on välja antud laste hoiu võimaldamiseks ja alushariduse andmiseks kuni 01.07.2004. Tänu omanäolisele ja maakonna poolt tunnustamist leidnud arendustegevusele oleme kujunenud õppebaasiks ja kohaks, kust tullakse nõu küsima. Meie lasteaia arengu- ja õppekava koostamise protsessi meeskonnatöö arenduses esimene tutvustus toimus 1. märtsil 2000 aastal Keilas toimunud Harjumaa juhatajate õppepäeval. Sellest ajast on juhataja oodatud lektor TPÜ Täiendkoolituse Osakonna poolt korraldatud vabariiklikel koolitustel, mis võimaldab Lasteaed Miki nime ja meie töökogemust levitada juba hoopis laiematele ringkondadele.

Lähtudes juhtimise ja arendamise strateegiast, mis näeb ette kujundada Lasteaed Mikist avatud, koostööd ja perekonda toetav haridusasutus, sai sellest õppeaastast tõhustatud koostööd lapsevanematega. Et vanemal oleks parem ülevaade lapse arengust ja õppetegevusest sai sisse seatud igale lapsele oma mapp, kuhu kogutakse kõik lapse kohta olevad põhilised materjalid: lapsevanema avaldus ja ankeet "Tere mina siin", lapse arenguanalüüsi tabelid ja lapse tähtsamad õppetegevuse materjalid. Mappidel on kindel koht rühmaruumis ja vanemaid on teavitatud sellest, et neil on alati võimalus oma lapse mapiga tutvuda ja selle põhjal rühma õpetajaga lapse arengu teemadel vestelda.

Et vanemal oleks selgem ülevaade lasteaia tegevusest ja tema tööd reguleerivatest seadustest, sai sisse seatud vanematele LASTEAIA INFORAAMAT, kuhu on koondatud kõik põhilised materjalid lasteaia kohta. Antud raamat asub saalis kindlal kohal ja on kõigile kättesaadav. Vanemate nõustamiseks ja asutuse töö tutvustamiseks koostatakse nüüd igal aastal LA MIKI INFOVOLDIK (alates 2000 õ.a. igale rühmale eraldi, sisaldab laste tegeluste plaani). Sel õppeaastal alustasime uute huvitegevusringidega. Tööd alustasid rahvatantsu ja – muusikaring, juhendajateks Malle Siidirätsep ja Astra Tretjak ning keraamikaring – juhendaja Sirje Rannamets. Veebruarist 2000 sai lasteaed endale juhataja asetäitja õppe- ja kasvatustöö alal. Elmet Puhm – taas meespedagoog meie majas kes osutus valituks 4 konkursile tulnud

kandidaadi hulgast. Uus Koolieelsete Lasteasutuste Seadus tõi kohustuse konkursi korraldamiseks pedagoogilise spetsialisti ametikoha täitmiseks.

Tänu "meesjuhile" majas on liikuma hakanud tehnikasaavutused. Maist 2000 on meie lasteaial internetiühendus TELE 2 vahendusel, mis annab võimaluse otsida õppematerjale ja suurepärase ligipääsu infole. Selle võimaluse eest oleme osaliselt tänulikud Keila Linnavalitsusele, kes kinkis lastekaitsepäeval meile kasutatud arvuti.

Loodusõpetuse süvasuuna ellurakendamisel oleme teinud järgmisi edusamme: sügisest 1999 läks käiku kunstikamber, endine pesukuivatusruum, kus lapsed saavad tegeleda savi kui loodusliku materjaliga (olemas keraamikaahi) ja teiste põnevate kunstitehnikatega. Kunstikambrit oleme kasutanud ka omakeskis erinevate kunstitehnikate õppimiseks. Nii valmisid keraamilised tuulekellad, roosipallid ja teised põnevad kaunistused meie töötajate lõunavaheaja näputööna. Kunstiruumi pidulik avamine toimus draakoni aasta alguses neljandal veebruaril. Päev algas vägevate lumeskulptuuride kass ja draakon meisterdamisega. Täpselt kell 16.32 löid õues tuled särama ja lõigati lahti lint meie uude kunstiruumi. Kohaletunud külalised esitasid oma arvamusi ruumi nimekonkursile. Võitjaks osutus nimi "KUNSTIKAMBER".

2000 aastast alustas meil ka tööd eraldi loodusõpetaja Kaja Korolev. Tema ülesandeks on valmistada loodusõppematerjale kogu majale ja ühe rühmaga tegeleda süvendatult looduse õpetamisega. Igatahes on tema tegevus jätnud oma jälje laste teadmistesse. Kui kevadel Poku rühma lapsed külastasid Tallinna Loodusmuuseumi, ei suutnud muuseumi töötajad ära imestada, kust küll nii targad lapsed tulevad, kes oskavad nii tarku küsimusi esitada. Oleme alustanud ka vanema rühma loodusmajaks kujundamisega: lastele on loodud elusa looduse õppimise võimalused (akvaarium kaladega – lapsevanema kingitus, hamstrid – meie vilistlase kingitus), külastame igal aastal Keila Mudaaugu loodusõpperada ja seda tihti koostöös Harjumaa Muuseumi pedagoogi Heli Nurgeriga. Lasteaiaõpetajad Kaja Korolev ja Niina Jürjan läbisid koolituse " Otsi Otti ", mis andis nii teoreetilisi teadmisi kui ka praktilisi kogemusi laste ettevalmistamiseks looduskeskkonnas käitumiseks.

Sellest aastast alustasime terviseõpetuse tundidega lastele, mida viib läbi lasteaia arst Ülle Uibokand üks kord nädalas. Kuna 2000 aasta on raamatuaasta, sai emakeelepäeval – 14-ndal märtsil välja kuulutatud projekt "Lapse omavalmistatud raamat". Kõik lasteaialapsed valmistasid ise raamatuid nii üksi, kui ka kogu rühmaga koos. Põnevaid raamatuid sai kokku 60. Näiteks mõned huvitavamad teosed : "Sellise näoga vaatan emmele – issile hommikul

lasteaia aknast järele" -Pipi rühma ühistöö, "Esimene aprill – naljapäev" (kollaažitehnikas), "Onni tegemise õpetus" - Sander Jõe Poku rühmast.

Alustasime taas uue traditsiooniga – kevade alguse tähistamine. Kevad algas heal kellaajal 09.30, kogu majarahvas kogunes õue, et talv lendu lasta. Lapsed joonistasid talve pildi, mis kinnitati õhupalli külge – ja nii see talv meie juurest ära lendas. Edasi tuli ju kevadet otsima hakata. Lastele oli ette valmistatud maastikumäng, kus karu, kuldnoka, konna, lumikellukese, mesilase abiga lõpuks kevad leitigi. Kevad tuli töökas ja hoogne. Jüripäeva talgutel sai käsile võetud vanema rühma maja. Lapsevanemad ja meie töötajad kraapisid maja seinad vanast värvist puhtaks. Jällegi aitas meid Keila värvitootja Ispel, kelle värvidega sai maja üle värvitud. Katuse värvimisega saime ise hakkama (Elmet Puhm). Ja läkski lahti teine etapp meie loodusõppesuuna rakendamiseks: kujundada väike maja loodusõppe keskuseks. Viisime läbi mõttetalgud, kus pakuti välja, kuidas ruumidekujundus ja interjööritähtsust aitaks kaasa lapse aktiivsele õppele. Sisekujunduse planeerisime võimalikult naturalistliku: täispuidust põrand, puidust kahekordne onn mängutappa; garderoobist kui kõige päiksepaistelisemast toast sai PUUTÖÖKODA, kus seinu katavad puuseibid, põrandal pakud, mille peal hea teha puutööd. Magamistoa seinad sai kaetud nelja aastaage kujutava aplikatsioonitehnikas seinavaibaga, mis on lastele ka jutustamise pildiks. Rühmaruumis on läbipaistvate taskutega kardin, mille taskutes erinevate puude herbariseeritud lehed ja nende puude nimetus. Eestiaegne pottahi sai kaunistatud kalavõrguga, millesse meie lapsed püüavad sõnu (emakeeleõpetus). Veenurgas ei puudu ka liivaga mängimise võimalus. Lisaks kalade sulpsu löömisele löbustab lapsi ka vaikselt vulisev veesilm. Ideede teostamisel aitas meid meistrimees Kalju Siitka, kes suvi läbi meie erilisi ideid valmis nikerdas, õmbluskunsti teostas muidugi meie tubli õmbleja Lembi Kaupmees.

Keila linn finantseeris maja elektrisüsteemi uuendamisse (enamus majast läks elektrikütte peale), Keila REK tegi uue põranda mängutappa ja vahetas ära kaks ust uute vastu. Jüripäeva talgutel meisterdasid isad lastele õue onni – püstkoja ja autokummidest kiige. Sel suvel sai lasteaed veel ühe kingituse- uue kauni piirdeaia Jaama tänava poolsesse külge. Kui viimastel aastatel oleme vähe saanud investeringuid kapitaalremondiks, siis oleme tasapisi alustanud rühmade mööbli ümbervahetamist. Lapsed on saanud uued õppelauad-toolid. Suvel 2000 saime uued täispuidust sahtel-voodid nii et enam ei maga meie lapsed kokkukäivatel puitraamid.

Rühmaruumide kujundamisel on arvestatud meie asutuses toimivate alternatiivpedagoogikate HEA ALGUS ja MONTESSORI nõuetega. Hea Alguse põhimõtetele toimiv rühm on teisel korrusel, kus rühmal kasutada viis ruumi lastele keskuste (erinevad tegutsemisvõimalused)

loomiseks. Kõrvalasuv rühm Poku tegutseb Montessori pedagoogikast lähtuvalt. Mõlema erisuuna pedagoogid on läbinud ka vastavad koolitused ja on andnud häid mõtteid ka teistele rühmadele laste igapäevaelu rikastamiseks lasteaias.

Ka lasteaia juhtimises lisandusid uued suunad: asutuse infoliikumise ja juhtimise paremaks korraldamiseks on sellest aastast taas sisse seatud info- ja korralduste raamat eesmärgil, et vajalik info jõuaks iga inimeseni õigel ajal, raamatul on kasutamise juhend, mis teeb ettekujutuse info andmise ja vaatamise ajalise korralduse osas. Uus suund on ka õppeaasta lõpul korraldatav arenguvestlus juhataja ja õpetaja vahel. See neljasilma vestlus (etteantud küsimustiku põhjal) annab väga häid tulemusi: õpetaja saab tagasisidet oma tööle, saab lahti rääkida ka oma probleeme ja koos juhatajaga välja mõelda probleemi lahendusi, planeerida edaspidist arengut. Ka juhataja saab tagasisidet oma tööle ja tegevusele ning ettepanekuid edaspidiseks. 2000 aastal hakkas kehtima ka uus atesteerimisjuhend, mille alusel töötasime välja pedagoogi edukuse hindamise kriteeriumid. Juunis atesteerisime kaks nooremõpetajat õpetajaks (Eha Sinivesi ja Kaja Korolev) ning Reeli Simanson sai vanemõpetajaks -Keilas esimene vanem lasteaiaõpetaja. Vanemõpetajaks atesteerimist soodustas juhataja tegevus õpetaja ja teiste pedagoogide koolitajana ainekava "Mul on õigus" meetoodika väljatöötamisel. Antud tegevuse eest sai Reeli Simanson Haridusministeeriumi ja Lastekaitseliidu tänukirjad tulemusliku töö eest lapse õigusi käsitleva meetoodilise materjali kasutamisel õppetöös ja juurutamisel alushariduse õppekava ning laste õiguste teavitamisel ühiskonnas.

Õppeaasta lõpetasime kahe päevase ekskursiooniga Saaremaale. 2000/01 õppeaasta : Sellest sügisest pakkusime välja uusi huvitegevusi nii lastele kui ka vanematele. Lastele on meil järgmised ringid : rahvatants 5-7 aastased, rütmika 3-5 aastased, laulmine 3-7 aastased, keraamikaring 5-7 aastased, inglise keel 5-7 aastased. Kuna Sirje Rannametsa poolt juhendatud laste keraamikaring tekitas ka nende vanemates huvi tegeleda kunstiga, siis oktoobrist alustaski tööd kunstikambris kunstiring täiskasvanutele (meie töötajad ja lapsevanemad). Tegelenud oleme erinevate klaasitehnikatega (klaasisulatus, vitraaž jne); uute põnevate kunstimaterjalidega kui ka klassikalise akvarelli- ja guašsitehnikaga.

Peale nende tasuliste ringide toimivad meil veel süvendatud õppetegevused, mida finantseerime oma eelarvest : poiste tööõpetus, juhendaja Elmet Puhm s. o . põhiliselt puutöö meie puukojas Pipi rühmas; loodusõpetuse süvaõpe Poku rühmas, juhendaja Kaja Korolev (õppetegevus toimub põhiliselt looduses ja õppekäikudel); loovusõpetus ja "Mul on õigus" ainekava Pipi rühmas, juhendaja Reeli Simanson; kunstiõpetus, juhendaja Sirje Rannamets; muusikaõpetus,

juhendaja Malle Siidirätsep; liikumisõpetus, juhendajad M.Siidirätsep, E.Sinivesi, A.Aljas, V.Blumkvist, A.Tretjak; terviseõpetus, juhendaja dr. Ülle Uibokand.

Lisaks traditsioonilistele üritustele korraldasime veel teisigi põnevaid üritusi. Näiteks oli oktoobris meil õppepäev koos noorsoopolitseiga, kes tutvustas lastele politsei ja maanteeameti tööd. Lapsed õppisid näpujälgi võtma, politsei inventari kasutama ja kui oli ületatud "politsei trepp 110" jäi igale lapsele see number meelde. Käisime ka mitmel põneval matkal: Keila Mudaaugu õpperajal koos Harju Muuseumi pedagoog Heli Nurgeriga kivimeid õppimas ja Luige baasis kodulooma-linnu näitusel, vanem rühm matkas Kloogal-Laulasmaal. Koos maoaasta algusega 24 jaanuaril kell 15.08 avasime pidulikult Miki lasteaia loodusmaja "Pipi Segasummasuvila". Loodusmaja avamine just maoaasta alguses oli eriti sobiv kuna idamaade õpetus on suuresti tunnetusõpetus ja ühtib hästi lasteaia motoga: läbi looduse tunnetuse ja loovuse suunata ning toetada lapse arengut. Üritusel osalesid Tallinna Loomaia töötajad, kes tõid kaasa jaapani nastiku, kelle najal õppisid lapsed madu paremini tundma. Soolaleivakingiks saime loomaaialt paari tšungaaria hamstrikuid. Lasteaia elavnurgas pesitseb nüüd paar hamstreid, kilpkonn, kaks rottu ning meil on akvaarium kaladega. Lasteaial on ka võrdlemisi heas loodusõppealane raamatu- ja videokogu, mikroskoobid, minikasvuhoone taimearetusteks. Loodusmaja avamisele tulnud külalistel paluti hinnata maoteemalise näituse "Kunstimadu 2001" töid, mis olid valminud laste, vanemate ja õpetajatädi ühistööna. Pika kaalumise peale, sest kõik tööd olid ühtmoodi head, kuulutati võitjaks Pipi rühm, kes sai preemiaks valida 1000 krooni väärtuses mänguasju ja õppevahendeid. Näitus oli tõesti põnev, madusid oli meisterdatud kõikvõimelikest materjalidest (piimapakist makroflexini). Maonäitus oli veel üleval Keila Kultuurikeskuses, kus meie töödele tuli palju ilusaid tänusõnu lasteaia külalisraamatusse, näiteks: "Jätkub ikka andekaid inimesi Eestimaal. Olete tõesti tublid!"

See aasta oli üldse meisterdamise kohapealt edukas, Poku rühm osales Eesti Lastekirjanduse ja sihtasutuse "Pokumaa" poolt korraldatud Pokude meisterdamise konkursil. Meie laste tööd said ära märgitud ja autasuks kutsuti juhendaja Kaja Korolev koos kahe lapsega Toompea lossi, kus toimus ürituse pidulik lõpetamine, parimate autasustamine ja ekskursioon majas. Ka Keila Linnavalitsus korraldas konkursi, sel korral teemal "Narkoennetus plakatid". Tänukirjad said kolm laste vanemast rühmast ja Kessu rühm eduka osalemise eest. Meie lasteaed on jõudnud sellele tasemele, kus meie tegemiste vastu hakkavad huvi tundma üha laiemad ringkonnad.

Oleme muutunud omamoodi õppekeskuseks teistele lasteaedadele. Meile tullakse õppima küll sisulist tööd (meie õppe- ja arengukava koostamine meeskonnatööna on väga paljudele huvi pakkunud) kui ka seda, kuidas sellises ruumikitsikuses on võimalik loova ja lapsekeskse

lähenemisega pakkuda lastele põnev ja hubane arenemiskeskond. Meie majas on nüüd tõesti kõik nurgad, sopid, seinakapid antud laste kasutusse. Igas ruumis on tükike selle rühma töötaja loovust, innukust ja südamesoojust, mis teebki meie lasteaiast sellise nagu ta on – LAPSE PÄEVANE KODU selle sõna kõige paremas tähenduses.

2001 kevadel sai maha peetud ka 55 juubeliüritused, kus õnnistati sisse lasteaia lipp. 1.juulist 2010 laienes Keila Lasteaed Miki SOS Lasteküla Eesti Ühingu peetavasse lasteaia hoonesse (Ülase tn maja). Alates 1.septembrist avati seal 4 rühma: 2 liit- ja 2 söimerühma, kokku 68 lapsele. Jaama tn majas on 4 liitühma, kohti kokku 74 lapsele. Miki lasteaed on Tervist Edendavate Lasteaedade võrgustiku liige alates 2005.a detsembrist.

Keila Lasteaed Miki juhatajad:

1. Helena Ranniku Oktoober 1946-1952, 1954 –ni lasteaia juhataja
2. Valli Truža 1952-september 1954 (sõim), 1954-st lasteaia juhataja
3. Djakina 1954.a septembrist sõime juhataja
4. Agnes Arikas 1954-1956
5. Maie Vilbaste 1956 –1968 veebruar
6. Eili Ristmägi Veebruar 1968 – juuli 1968
7. Asta Tõnison Juuli 1968 – juuni 1979
8. Laili Esing 1979 – 1983
9. Mai Vaikla 1983 – august 1985
10. Sirje Koit September 1985 – aprill 1987
11. Katrin Lomp Mai 1987 - august 1987
12. Tiina Arrak September 1987 - märts 1990
13. Reeli Simanson Märts 1990- veebruar 1996
14. Lenne Nõu Märts 1996-juuli 1998
15. Reeli Simanson August 1998 - 2008
16. Lenne Nõu 2008 - tänaseni